

Předmluva:

Už jsem napsal povídku „Vyškovské klání“ a třeba „Zatím, co se bavíte“, kde jsem popisoval vlastně zákulisí. Vy se bavíte a nám tečou nervy, neboť...

A těch neboť může být třeba habaděj nebo i přehršel či hafo. Vy třeba tleskáte, že už chcete začátek, ale ještě nepřišlo auto s moderátorem. Nebo nefunguje kamera. Nebo se jen někdo

narychlo musel dostavit tam, kam musí všichni: Na rychlé zasedání. I takové případy máme za sebou. Dnes bych rád tato hafo, nebo-li spousty, chtěl shrnout do jednoho povídání.

Horor v humoru

Za těch dvanáct let ve Šlágru jsme si my technici prošli mnohými peklíčky i radostmi. Výjezdy, tedy koncerty mimo Šlágr, jsou příjemným zpestřením každodenní rutiny. Výjezdu říkáme výlet. Zvláště u výjezdů, kdy přijedeme o den dříve, abychom ráno začali se stavbou, je to o to příjemnější. Večer si sedneme k večeri a dáme si pivo a žvatláme s kolegy o kravinách, pomlouváme zrovna nepřítomné kolegy, říkáme si historky a vtipy... Prostě je to fajn. Ráno vstaneme a se slovy: „Pořádně se nasnídejme, další jídlo bude další snídaně!“ se nacpeme a jdeme stavět kamery, režii, zvuk a světla.

Král výjezdů

Dlouho top příčku udržovaly vánoční koncerty v Krumlově. Pokaždé přimrzaly ruce ke kamerám a ovládacím prvkům mixpultu. Záběry pak vykazovaly různou úroveň třesu podle úrovně omrzlin kameramana 1, 2, či 3. Předtím ale vládl vánoční koncert v kostele v Kosmonosech. Organizátor, tedy člověk, jehož jméno nechci vyslovovat (špatně usouložený má u mne přezdívku) tvrdil,

že bude kostel vytopený. Po návratu a spánku pod velmi houževnatou peřinou, kde jsem pomalu rozmrzal, jsem si uvědomil, že asi kdysi vytopený byl. To, jak byly ty velké povodně.

Fakt super výsostí a králem se za poslední tři roky stává „Vyškov“, potažmo Drnovice a areál hotelu Allvet. Nic proti Drnovicím! Nic proti Allvetu!

To místo je prostě zakleté. Jestli existují elektrikářští šotci, tak jejich hlavním městem jsou právě Drnovice a mají tam někde hlavní štáb. Nějakou noru nebo něco takového. Číhají a jakmile se naskytne nějaká možnost, zakročí a pak se nám jen potměšile chechtají.

Třeba hned první rok šotci nastrčili Frankiemu do podvědomí, že nejlepší zdroj energie jsou pánské toalety a jejich zásuvka. Já osobně si myslím, že tato je určena pouze uklízečkám a možná třeba řemeslníkovi s vrtačkou. Ale ono by to nebylo zas tak špatně. Kamery, režie a mixpult papají jak miminka oproti světlům a výkonným reprákům. Ty naopak žerou jak dinosaur a ubohý jistič se nejdříve začervenal a pak to vzdal. Frankie se sice bránil, že to zapojil jen na zkoušku, než se připojí přívod standardní a stabilní. Ale to se nestalo a koncert započal. No, a šotkové se smíchy popadali za bříška.

Druhý rok to měli šotkové už sofistikovanější. Z předchozího roku měli zmapovaný elektrický okruh našeho aparátu, a tak vlezli do jedné prodlužovačky a uvolnili těsnění pro případ deště. Pojistili to ještě jednou sabotáží, a to v prodlužce u kamerového jeřábu. Tam si také trochu pohráli a z povzdálí pozorovali, co se bude dít.

Všechno fungovalo jak mělo, ale šotčí hlavní inženýr ostatní ubezpečoval, že to přijde. Že to chce jen čas. První výpadek způsobil ten jeřáb. Šotkové měli druhé Vánoce a my mokré ručníky na čele. Místní, tedy drnovický, technik na nás již hleděl s patričním despektem. Než se závada našla, trvalo to. No nic, kabel se vyměnil a jelo se dál. Jenže šotkové měli informace i z hydrometeorologické

stanice a tak se zvědavě těšili na další vývoj. Hleděli k obloze a nedočkavě čekali na další bžundu.

Mračna se tedy nakonec opravdu zatáhla. Z nebe se valily proudy vody a netěsnící kabel šotkům konečně udělal radost. Někteří šotci si smíchy i čukli do kaťat. To drnovický technik jen koulel očima a pleskal se dlaní do čela, co že jsme to za bandu nýmandů. Dobře vyměnil se i tento kabel a pokračovalo se.

Někde na jaře tohoto roku se na červené chodbě ve Šlágru začalo špitat o „Vyškovu“ (to je taková tajná šifra pro Drnovice). Jenže my víme. Andrej chodíval do skladu tajně plakat, já začal kulhat na pravou nohu, Lukášovi naskočila nová vráska na čele a Dášu ozdobil opar. Držel se jí dlouho.

Vyrazili jsme do třetice všeho dobrého i zlého na výlet do Drnovic. Byli jsme připraveni: Kabely opraveny nebo i vyměněny, nakoupily se pytle na zabalení spojů proti dešti. Jen, co jsme začali se stavbou, drnovický technik kontroloval veškeré elektrické spoje a doporučoval toto preventivní opatření, jinde jiné. Byli jsme přesvědčeni, že tentokrát šotci prostě utrou. Ale červíček hlodá... Šotci jistě na mnohých poradách výkonného štábu vykoumali něco nového.

Sic vybaveni a připraveni jsme tak nějak v podvědomí čekali, zda něco přijde. Dobře, déšť jsme překlenuli s hlavami vztyčenými a nabubřele si mysleli, že šotci opravdu ‚ostrouhali mrkvičku‘. Prdlajs. Oni si to ti hajzlíci mrňavý pojistili v nějaké rozvodně a vyhodili proud snad pro půl Moravy. A zase se chechtali. Jenže je pak přešel humor a na ‚mrkvičku‘ došlo. Jak zbití psi se šourali do svých nor, když přijela centrála a my slavnostně pokračovali v představení. Tak nějak jsem z podzemí slyšel vzlykání a pláč. Nejspíš rozpustili výzkumný tým a sesadili hlavního inženýra. Prý dnes v norách pouze zametá. To jen z doslechu, jedna bába povídala... Ale co bude příští rok?

Prognóza, domněnky, přání

Šotci o, myslím, nevzdají a půjdou dál. To jsem si jist. Jenže jim do hlaviček nevidíte. Třeba vypnou proud na celé planetě a pro jistotu i na Marsu. Nebo kontaminují naftu, aby centrály nemohly pohánět koncert Šlágru. Nebo jen potouchle sledují, co my lidé vydržíme. Studují nás?

Já studuji hlášky z různých filmů a rozhlasových povídek... V humorném seriálu Comeback jsem objevil: „Playback je jistota a Bruntál nebrat!“ Já bych to malinko pozměnil: Karle!, Peterko! Třikrát a dost! Ano, ‚Playback je jistota!‘ když jde proud, ale ‚Drnovice NEBRAT!‘, Karle opakují: ‚DRNOVICE NEBRAT!!!‘

Jenže si stejně myslím, že šotci Karlovi nakecali, že už dají pokoj a Karel uvěřil. Šotci si mnou pacičky a těší se na další setkání s námi. Ach jo.

Asi tak mezi jarem a létem v roce 2025 se nejspíše, moji milí čtenáři, potkáme někde na koncertě. Kdyby se někomu podivně třásla ruka, Dáša bezděčně psala čísla sedaček na vstupenky pozpátku, nebo Andrej za mixpultem spontánně plakal, pak vězte, že už proběhla šuška na červené chodbě ve Šlágru s tajným heslem „Vyškov“.

Promiňte, musím končit, mám oči zaslzené představou. Představivost je svinstvo.

Hezké dny a zbytek léta Vám přeje HyPulík

